

**ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

09 квітня 2024 року

м. Луцьк

Луцький міськрайонний суд Волинської області у складі

головуючого судді - Данелюк О.М.

за участю секретаря судового засідання - Пуклі Ю.А.

прокурора - Зубань С.О.

захисника - Повх О.М.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинуваченого (*in absentia*) обвинувальний акт у кримінальному провадженні, внесено до ЄРДР за №22022130000000188 від 06.06.2022 року, що надійшов з Волинської обласної прокуратури, відносно

Лисенка Володимира Ігоровича, 09 січня 1988 року народження, громадянина України, уродженця смт. Мангуш Першотравневого району Донецької області, зареєстрованого та проживаючого за адресою: Луганська область, Северодонецький район, м. Кремінна, вул. Урицького, буд. 30, -

раніше не засуджувався

у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2, ч.6 ст. 111-1 КК України,

ВСТАНОВИВ:

Лисенко Володимир Ігорович, будучи громадянином України, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної цілісності та захоплення території України, сповідуючи ідеї військово-політичного керівництва РФ щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації та державності, підтримуючи антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території та населення, відстоюючи стійку проросійську позицію, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, маючи єдиний злочинний намір, що охоплює заздалегідь поставлену загальну мету, спрямовану на підтримку дій держави-агресора проти України, включаючи роздмухування такої мотивації в інших осіб, які проживають на тимчасово окупованій території України, систематично упродовж періоду часу з 23.04.2022 по 03.06.2022 року у співпраці з державою-агресором, його окупаційною адміністрацією та будучи її представником в якості «помічника голови адміністрації Кремінського району Луганської народної республіки» здійснював інформаційну діяльність, спрямовану на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації та на уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України.

Зокрема він, 23.04.2022 року, у світливий час доби, перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Кремінна Северодонецького району Луганської області, всупереч інтересам держави Україна, її суверенітету, територіальної цілісності, обороноздатності, держаній, економічній та інформаційній безпеці, діючи умисно у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, маючи єдиний злочинний умисел, спрямований на підтримку дій держави-агресора та позиціонуючи себе представником

інформаційної політики про діяльність органів державної влади.

Своїми активними діями Лисенко В.І. умисно підтримував на тимчасово окупованій території України працездатність «адміністрації Кременського району ЛНР» по взаємодії з населенням, тим самим впливаючи на свідомість місцевих мешканців, формуючи у них ідеологію довіри до окупаційної влади російської федерації.

Прокурор у кримінальному провадженні – прокурор відділу нагляду за додержанням законів регіональним органом безпеки в судовому засіданні обставини, визначені в обвинувальному акті підтримав у повному обсязі, в обґрунтування винуватості обвинуваченого зазначив, що показання свідків та подані письмові докази підтверджують протиправність злочинних дій Лисенка В.І., а кваліфікація кримінального правопорушення є вірною для того, щоб довести винуватість останнього у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.2, ч.6 ст. 111-1 КК України, поза розумним сумнівом.

Судовий розгляд у межах даного кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченого Лисенка В.І. (*in absentia*), який показань суду не надавав, будь-яких клопотань від останнього на адресу суду також не надходило.

Відповідно до ухвали Луцького міськрайонного суду Волинської області від 29.11.2023 року постановлено здійснювати спеціальне судове провадження за обвинувальним актом відносно Лисенка Володимира Ігоровича, який обвинувачується у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.2, б ст. 111-1 КК України.

Повістки про виклик обвинуваченого Лисенка В.І. у судові засідання, а також інформація про процесуальні документи надсилались та публікувались відповідно до вимог ст. 323 КПК України.

Судом вживалися заходи для виклику обвинуваченого Лисенка В.І. для забезпечення доступу до правосуддя, у зв'язку із чим останній викликався в судові засідання в порядку ст. 323 КПК України.

Повістки про виклик опубліковувалися у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме у газеті «Урядовий кур'єр», на офіційному веб-сайті Луцького міськрайонного суду Волинської області, а також на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Таким чином, суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову Лисенка В.І., який в свою чергу повинен був знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом за діяння вчинені на території суверенної України, юрисдикцію якої обвинувачений над собою не визнає, та захищати себе безпосередньо в такому суді, а так само свідчать про її наміри на ухилення від кримінальної відповідальності.

У той же час, ухилення обвинуваченого Лисенка В.І. від правосуддя, суд оцінює як реалізацію останнього його невід'ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п. «г» п. 3 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст. 63 Конституції України), як одну з ключових гарантій презумпції невинуватості.

Водночас, дане кримінальне провадження здійснювалось за обов'язковою участю захисника, який був забезпечений державою з Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Волинській області.

Захисник обвинуваченого Лисенка В.І. - адвокат Повх О.М. у судовому засіданні зазначив, що здійснюючи судовий розгляд у відсутності Лисенка В.І. неможливо встановити наявність підстав для звільнення обвинуваченого від кримінальної відповідальності, зокрема, чи вчинені інкриміновані дії ним умисно чи під впливом, наприклад, фізичного або психічного примусу, застосованого відносно нього або членів його сім'ї, а докази сторони обвинувачення ґрунтуються виключно на припущеннях, у зв'язку з чим, виходячи з принципів презумпції невинуватості, просив виправдати обвинуваченого у пред'явленому обвинуваченному за недоведеністю вчинення ним правопорушення.

Враховуючи наведене, суд вважає, що стороною обвинувачення та судом вживалися

достатні заходи щодо дотримання прав обвинуваченого Лисенка В.І. на захист та доступ до правосуддя, з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження.

Винуватість обвинуваченого Лисенка В.І. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.2,6 ст. 111-1 КК України, а саме своїми умисними діями, які виразились у здійснені інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямованої на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації та на уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України, а також у добровільному зайнятті громадянином України посади, не пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, Лисенко Володимир Ігорович вчинив кримінальні правопорушення, передбачені ч. 2 та ч. 6 ст. 111-1 КК України.

Допитаний в судовому засіданні свідок Мамчур О.П. повідомила, що вона працює на посаді головного спеціаліста відділу інвестицій Кремінської міської військової адміністрації. Під час моніторингу інтернету в телеграм каналі «Кремінна - це Україна» натрапила на публікацію, що Лисенко В.І. обіймає посаду «радника глави Кремінського району» та залишився на тимчасово окупованій території України. Впевнена, що останній добровільно обійняв вказану посаду за власною ініціативою.

Допитаний в судовому засіданні свідок Стратій Д.В. повідомив, що він працює в МНС. Особисто не знайомий з Лисенком В.І. Разом з тим, свідку відомо, що Лисенко В.І. працював у Кременській міській раді. Під час окупації м. Кремінна російськими військами, в червні 2022 року під час розвантаження гуманітарної допомоги особисто бачив, як Лисенко В.І. надавав інтерв'ю пропагандистським телеканалам, представлявся «помічником голови Кремінського району», інтерв'ю надавалось з посмішкою. Стверджено відповів, що Лисенко побачив, що Лисенко В.І. перейшов працювати на сторону окупаційної влади.

Окрім показань свідків, винність Лисенка В.І. у вчиненні кримінальних правопорушень об'єктивно підтверджується також і іншими доказами дослідженнями безпосередньо у кримінальному провадженні.

Протоколом огляду мережі Інтернет від 20.06.2022 року, яким виявлено, що 03.06.2022 на Інтернет сторінці за посиланням: <https://lug-info.com>, здійснено публікацію під назвою «Народная милиция доставила жителям освобожденной от киевских силовиков Кременской 14 тонн гумпомощи от Ростовской области» із текстом та фотоматеріалом, у яких підтверджується, що Лисенко В.І. добровільно перейшов на бік окупаційної влади, підтримує ідеї проросійської спрямованості. Зазначено, що «советник главы администрации Кременского района Владимир Лысенко рассказал, что в состав гуманитарного груза вошли продукты питания, предметы первой необходимости, вода, средства личной гигиены». Крім того, даним протоколом огляду зафіксовано інтерв'ю «радника голови адміністрації Кремінського району Луганської народної республіки».

Протоколом огляду від 20.06.2022 року встановлено, що об'єктом огляду є інформація, яка розміщена у відкритій мережі Інтернет на ресурсі «Youtube» на офіційному сайті «РИА Новости», на якому виявлено відеозапис «Сегодня замглавы ЛНР рассказал как налаживается контакт с бывшей Украинской властью в Кременной». Зафіксовано, що чоловік, який спілкується із замглавы ЛНР щодо розподілу гуманітарної допомоги і позиціонує себе, як представник влади у місті, яка «і не збиралась» евакуюватись на підконтрольну територію України є Лисенко В.І.

Протоколом огляду від 20.06.2022 року зафіксовано на ресурсі «Youtube» відеозапис «ЛНР активист из Кременной про ситуацию в городе». Встановлено, що указаний чоловік,

який надає інтерв'ю каналу News Front є Лисенко В.І. в ході яких позиціонував себе як представник окупаційної влади та від імені жителів тимчасово-окупованої території м. Креміна поширив неправдиву інформацію щодо позитивних настроїв народу України до окупаційної влади, підтримки населенням України окупаційних дій російської влади на території України, прославлення і вилучення дій представників окупаційних сил російської федерації та представників підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України, використовуючи фрагменти наступного змісту: «Люди ждали, несмотря на запугивание национального корпуса, который приезжал здесь каждую неделю», «Обстановка сейчас стало в принципе нормальная, если бы нас не обстреливали диверсионные группы», «У нас все замечательно, взаимопонимание с военнослужащими как луганской народной республики, так и российской федерации. Все прекрасные ребята, все с пониманием относятся», тим самим проводячи пропаганду, спрямовану на вилучення та схвалення збройної агресії РФ проти України, здійснюючи при цьому психологічний вплив та формуючи серед населення неправдиве усвідомлення воєнних дій РФ на території України та їх наслідки.

Протоколом огляду від 08.06.2023 зафіковано, що до представництва Федерального державного унітарного підприємства «Российское агентство международной информации «Российское информационное агентство (РИА) Новости», згідно Додатку №2 до рішення Ради національної безпеки і оборони України від 21.06.2018 «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» засновано санкції у виді блокування активів, обмеження або припинення надання телекомунікаційних послуг і використання телекомунікаційних мереж загального користування, заборона збільшення розміру статутного капіталу господарських товариств, підприємств, інші санкції. Крім того, виявлено статтю про накладення рядом країн (США, Японія, Великобританія, Україна, Швейцарія) санкцій на редакцію агентства News Front.

Таким чином, підтверджуються факт, що указані видання є такими, що діють на шкоду на суверенітету України та становлять загрозу її національній безпеці.

Протоколом огляду мережі Інтернет від 13.04.2023, встановлено що у месенджері Телеграм, на каналі «Кремінна це Україна» 04.04.2023 розміщено публікацію з фотографіями в якій повідомляється: «Знайомтесь! Черговий зрадник – Лисенко Володимир Ігорович! «Шістка» Струка! А тепер «радник» зрадниці Юлії Назаренко, який під час «русського міра» наживався на гуманітарці для мешканців Кремінної. Також у публікації розміщено фотографії Лисенка В.І., а також міститься інформація про «должностная инструкция помощника Главы Администрации Кременского района Луганской Народной Республики Лысенко Владимира Игоревича», що затверджена «исполняющий обязанности Главы администрации Кременского района ЛНР Назаренко Ю.И.» Відповідно до вказаної інструкції останній, здійснював координацію взаємодії підрозділів «администрации Кременского района ЛНР» із засобами масової інформації, громадськими та військовими організаціями, політичними партіями. Окрім цього, наділений повноваженнями по організації та проведенні прес-конференцій, брифінгів, круглих столів, телепередач з участю голови адміністрації, по формуванню довідково-інформаційних даних про життя району, відповідних рішень, документації, матеріалів та публікацій, по розробці інформаційної політики про діяльність органів державної влади.

Таким чином, підтверджується обіймання посади Лисенком В.І. посади в незаконному створеному органі влади на окупованій території.

Протоколом про проведення пред'явлення для відзначення від 13.04.2023 зафіковано, що свідок Стратій Д.В. відзначав Лисенка В.І., як особу, яку бачив у травні-червні 2022 року у м. Кремінна при розподілі гуманітарної допомоги.

Протоколом огляду від 25.01.2023 зафіковано, що Кремінська міська територіальна громада є окупованою внаслідок збройної агресії російської федерації з 18.04.2022.

Протоколом огляду від 31.03.2023 року «указом Голови Луганської народної Республіки» «Об образовании администраций городов и районов Луганской Народной Республики» створено «Администрацию Кременского района ЛНР».

Протоколом огляду від 04.04.2023 зафіковано, 18.05.2022 року так звану державну реєстрацію «Адміністрації Кременського району Луганської народної Республіки», тобто незаконно створений орган державної влади. В графі «лицо, имеющее право подписи» - Назаренко Юлія Івановна. Таким чином, з точки зору сукупності та взаємозв'язку, виявлено в телеграм каналі «Кремінна це Україна» посадова інструкція Лисенка В.І., яка затверджена «головою адміністрації Кременського району ЛНР» Назаренко Ю.І., що зафіковано у протоколі огляду від 13.03.2023, є належним доказом відповідно до ст. 85 КПК України.

Згідно відповіді начальника Кремінської міської військової адміністрації №01-21/538 від 13.03.2023, в період з 01 червня 2021 по 04 квітня 2022 року Лисенко В.І. працював в Кремінській міській раді на посаді головного спеціаліста відділу контролю управління внутрішнього контролю та аудиту Кремінської міської ради.

Відповідно до відповіді №78/3/31-11438 від 31.05.2023 Сєвєродонецького РВ з управління ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях, Лисенка В.І. переходить на тимчасово окупованій території Луганської області, а також періодично виїжджає до російської федерації через неконтрольовані українською владою пункти пропуски.

Згідно довідки начальника УКЗ ГУНП в Луганській області від 08.08.2022, Лисенко В.І. з 20.06.2009 по 20.10.2009 був дільничним інспектором міліції сектору дільничних інспекторів міліції Кремінського районного відділу, а з 20.10.2009 звільнений на підставі п. 64 «є» (за порушення дисципліни) в званні «лейтенант міліції».

Щодо умисності вчинення таких дій і їх добровільності, то обвинувачений Лисенко В.І., являється громадянином України, народився, проживав все своє свідоме життя, виховувався, отримував юридичну освіту та працював в Україні, працював в органах міліції, був курсантом в Київського юридичного інституту МВС України, а також працював на посаді спеціаліста в Кремінській міській раді.

Відтак, обвинувачений Лисенко В.І. має достатній життєвий та професійний рівень і підготовку, щоб усвідомлювати суспільну небезпеку своїх дій, передбачати їх суспільно-небезпечні наслідки.

Наведеними вище доказами, зокрема фотоматеріалами, отриманими в результаті оглядів Інтернет - мережі, на яких зображені обвинувачений, котрий вільно будучи присутнім на різного роду організаційних заходах держави-агресора та окупаційної влади, фактично стверджує встановлення окупаційної влади на суворенній території України, показаннями допитаних свідків, свідчить про невимушенність його поведінки, відсутність примусу з будь-чийого боку, а навпаки впевненість у своїх службових можливостях, планування свого майбутнього життя і служби в окупаційних органах влади, а відтак добровільність його дій, в тому числі переході на бік ворога в умовах окупації та воєнного стану, а також обіймання посади в окупаційному владному органі, а відтак він і мав бажання щоб суспільно-небезпечні наслідки злочину настали для України.

Дії обвинуваченого Лисенка В.І. щодо добровільного зайняття ним посади, не пов'язаної з виконанням організаційно-розворядчих функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території мали свідомий і добровільний характер, на що також вказує характер таких дій (надання інтр'єру різним пропагандистським каналам), їх послідовність, тривалість у часі та динаміка розвитку.

Обвинувачений, маючи громадянські права, може не підтримувати політичний режим країни, в якому проживає, працевлаштовується на території іншої країни тощо, але він при цьому не отримує права шкодити суверенітетові та територіальній цілісності України чи надавати іноземній державі будь-яку допомогу в проведенні підрывної діяльності проти України на шкоду таким цінностям, тим більше в якості представника окупаційної влади.

Так, відповідно до ч. 1 ст. 373 КПК України, виправдувальний вирок ухвалюється у

разі, якщо не доведено, що: вчинено кримінальне правопорушення, в якому обвинувачується особа; кримінальне правопорушення вчинене обвинуваченим; в діянні обвинуваченого є склад кримінального правопорушення. Виправдувальний вирок також ухвалюється при встановленні судом підстав для закриття кримінального провадження, передбачених пунктами 1 та 2 частини першої статті 284 цього Кодексу.

Фізичний або психічний примус є обставинами, які, згідно статті 40 КК України, за певних умов виключають кримінальну протиправність діянь, передбачених ст. 111-1 КК України.

Проте, суду не надано доказів, що Лисенко В.І. будучи громадянином України, вчинив дії, що ставляться йому у провину, під безпосереднім впливом фізичного примусу, внаслідок якого він не міг керувати своїми вчинками, чи психічного примусу, за умови, що такі дії були необхідними для усунення небезпеки, що безпосередньо загрожувала йому чи охоронюваним законом його правам або правам інших осіб, а також суспільним інтересам чи інтересам держави, якщо цю небезпеку в даній обстановці не можна було усунути іншими засобами і якщо при цьому не було допущено більш значної шкоди, ніж відвернена шкода (або, хоча шкода була і більш значною, але внаслідок сильного душевного хвилювання, викликаного небезпекою, особа не могла оцінити відповідність заподіяної шкоди цій небезпеці).

Натомість, послідовні показання допитаних в судовому засіданні свідків, про які зазначено вище, об'єктивно вказують на добровільність дій Лисенка В.І., оскільки, як ствердили свідкі, обвинувачений добровільно залишився на тимчасово окупованій території.

Ніяких об'єктивних даних, які б свідчили про те, що до Лисенка В.І. застосувався фізичний та/або психічний примус, внаслідок застосування яких/якого обвинувачений вчинив інкримінованій йому дії, суду не надано.

З досліджених судом доказів, зазначених вище, встановлено, що Лисенка В.І. діяв добровільно, а будь-які докази, що його примушували до вчинення таких дій, за встановлених вище судом обставин, відсутні.

Отже, правові підстави вважати про наявність обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння Лисенка В.І. у суда відсутні.

Таким чином, розглянувши кримінальне провадження з дотриманням положень ч. 1 ст. 337 КПК України, в межах висунутого обвинувачення, дослідивши безпосередньо в судовому засіданні наведені вище письмові докази у їх сукупності, надавши їм належну правову оцінку, відповідно до вимог ст. 94 КПК України, виходячи із загальних зasad кримінального судочинства, враховуючи, що показання свідків, дані ними безпосередньо в судовому засіданні, є послідовними, відповідають іншим обставинам справи та підтверджуються дослідженими письмовими доказами, які, на думку суду, є належними та допустимими, не викликають сумнівів у їх достовірності, оскільки підстав ставити їх під сумнів у суду немає, тому суд бере їх за основу при постановленні даного вироку та приходить до висновку про винуватість Лисенка В.І.

При обранні покарання суд враховує ступінь тяжкості вчинених кримінальних правопорушень, характер діяння, форму й ступінь вини, мотиви вчинення кримінального правопорушення і дані про особу винного.

Обставин, що пом'якшують покарання обвинуваченого Лисенка В.І., передбачених ст. 66 КК України, судом не встановлено.

Обставиною, що обтяжує покарання обвинуваченого Лисенка В.І. суд визнає вчинення злочину з використанням умов воєнного стану, що передбачено п. 11 ч. 1 ст. 67 КК України.

Лисенко В.І. вперше притягується до кримінальної відповідальності, до скосння кримінального правопорушення, на обліках у лікаря психіатра та нарколога не перебував.

Відповідно до вимог ч. 2 ст. 65 КК України особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути призначено покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та

попередження нових кримінальних правопорушень.

Згідно ч. 2 ст. 50 КК України покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженими, так і іншими особами.

Таким чином, зважаючи на той факт, що обвинувачений Лисенко В.І., як громадянин України, вчинив умисний злочин проти основ національної безпеки України в період встановленого в Україні воєнного стану, фактично підтримуючи ідеї військово-політичного керівництва російської федерації щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації та державності, а також антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території і населення та націлені на агресивну ідеологічну мотивацію і розповсюдження таких же настроїв у решти населення Луганської області та інших тимчасово окупованих територій і заперечення української державності, тому суд, враховуючи особу обвинуваченого, підвищену суспільну небезпечність даного злочину, його тяжкість, наявність обставини, що обтяжують покарання та відсутність пом'якшуючих покарання обставин, а також приймаючи до уваги принципи законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації покарання, вважає, що виправлення та перевиховання обвинуваченого не можливе без ізоляції від суспільства та призначає йому позбавлення у межах, установлених ч. 6 ст. 111-1 КК України, у виді позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності з конфіскацією належного на праві власності майна.

Водночас, враховуючи конкретні обставини справи, суд не знаходить підстав для застосування до обвинуваченого вимог ст. 75 КК України чи призначення йому покарання із застосуванням ст. 69 КК України.

За переконанням суду, саме така міра покарання є законною, обґрунтованою, справедливою, необхідною, співмірною характеру вчинених дій та достатньою для виправлення обвинуваченої та попередження вчинення як ним, так і іншими особами кримінальних правопорушень.

Даних щодо наявності постанов про визнання речових доказів, процесуальних витрат у даному кримінальному провадженні прокурором не надано.

Керуючись ст.ст. 368, 370, 374 КПК України, суд, -

УХВАЛИВ:

ЛІСЕНКА ВОЛОДИМИРА ІГОРОВИЧА визнати винним у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111-1, ч. 6 ст. 111-1 КК України та призначити йому покарання:

- за ч.2 ст.111-1 КК України у виді позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності на строк 12 років з конфіскацією належного на праві власності майна.

- за ч.6 ст.111-1 КК України у виді позбавлення волі на строк 12 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності на строк 15 років та з конфіскацією належного на праві власності майна.

На підставі ч. 1 ст. 70 КК України, шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим, призначити остаточне покарання на строк 12 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності на строк 15 років та з конфіскацією майна.

На підставі ст. 54 КК України, Лисенка В.І. позбавити спеціального звання – «лейтенант міліції».

Строк відбування покарання обвинуваченому Лисенку Володимиру Ігоровичу, 09 січня 1988 року народження, рахувати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту фактичного затримання.

Обраний в порядку ч. 6 ст. 193 КПК України запобіжний захід у вигляді тримання під вартою - залишити без змін.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Волинського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Луцький міськрайонний суд Волинської області.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копію вироку після проголошення негайно вручити захиснику обвинуваченого та прокурору.

Інформацію про ухвалений вирок, опубліковувати у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження згідно з положеннями статті 297-5 КПК України та на офіційному веб-сайті суду.

Суддя:

Вирок складений і видрукуваний у єдиному екземплярі в нарадчій кімнаті.
Суддя:

Ю.В. Маліна

Всого в копії 5 - 69 арк.

Ідентифікаційний
Малина О.В. * 11.04.2020
Україна * MICR